EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 13.7.2026.
COM(2026) 367 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums – Padomes Lēmums

par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju papildprotokolu

PIELIKUMS

Priekšlikuma galīgais teksts

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju papildprotokols

Preambula

Eiropas Padomes dalībvalstis un pārējās Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 198, turpmāk "Konvencija") Puses, Konvencija atvērta parakstīšanai Varšavā 2005. gada 16. maijā,

ņemot vērā to, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību tās dalībvalstu starpā;

uzsverot, ka gan Eiropā, gan pasaulē apkarot nelikumīgus ieņēmumus radošus noziegumus, tostarp organizēto noziedzību, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, vienlaikus pilnībā ievērojot cilvēktiesības, ir būtiski mieram, stabilitātei, taisnīgumam, demokrātijai un tiesiskumam;

paužot bažas par pieaugošajiem draudiem, ko rada nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un terorisma finansēšana, un paturot prātā izaicinājumus, ar kuriem Puses saskaras minēto draudu risināšanā;

apņēmušās stiprināt un turpināt izstrādāt pasākumus efektīvai aktīvu atgūšanai, tai skaitā noziedzīgas izcelsmes aktīvu identificēšanai, izsekošanai, iesaldēšanai, izņemšanai, konfiskācijai un pārvaldībai, un veicināt aktīvu sadali un konfiscētā īpašuma atkārtotu izmantošanu;

būdamas pārliecinātas, ka ir vajadzīgas spēcīgas izmeklēšanas metodes un aktīvu atgūšanas sistēmas, kas, veicot finanšu izmeklēšanu, ir vērstas pret noziedzīgas izcelsmes aktīviem, un pasākumi, ar kuriem uzlabot sadarbību starp daudzām un dažādām iestādēm, tostarp finanšu ziņu vākšanas vienībām, aktīvu atguves dienestiem, aktīvu pārvaldības birojiem, tiesībaizsardzības, prokuratūras un tiesu iestādēm, uzraudzības iestādēm un privāto sektoru;

uzsverot, cik svarīgi ir izstrādāt jaunus rīkus konfiskācijas jomā un nodrošināt konfiskācijas pasākumu piemērošanu sistemātiskākā veidā;

atzīstot nepieciešamību stiprināt starptautisko tiesisko regulējumu sadarbībai, lai sekmētu aktīvu atgūšanas pasākumu efektīvu piemērošanu pāri robežām;

atzīstot cilvēktiesības un pamatbrīvības, kas jo īpaši nostiprinātas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (Eiropas līgumu sērija Nr. 5) un tās protokolos, kā arī Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām;

paturot prātā Eiropas Padomes līgumus par sadarbību krimināllietās un citus nolīgumus un vienošanās starp Konvencijas Pusēm;

ņemot vērā attiecīgos Eiropas Padomes līgumus, jo īpaši Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas līgumu sērija Nr. 141), Konvenciju par terorisma novēršanu (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 196), Konvenciju par kibernoziegumiem (Eiropas līgumu sērija Nr. 185), Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju (Eiropas līgumu sērija Nr. 173), Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi (Eiropas līgumu sērija Nr. 108) un to attiecīgos protokolus un ņemot vērā attiecīgās Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijas un to protokolus, Eiropas Savienības tiesību aktus par aktīvu atgūšanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, kā arī starptautiskos standartus, piemēram, Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) pieņemtos ieteikumus;

atzīstot vajadzību papildināt un modernizēt dažus Konvencijas aspektus;

vēloties, lai šis protokols palīdzētu efektīvāk reaģēt uz problēmām aktīvu atgūšanā un stiprināt sadarbību starp Pusēm šajā jomā,

ir vienojušās par turpmāko.

I nodaļa. Vispārīgie noteikumi

1. pants. Mērķis

Šā protokola mērķis ir papildināt un modernizēt starp Pusēm Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju noteikumus.

2. pants. Terminu lietojums

1. Papildus Konvencijā noteiktajām definīcijām šajā protokolā piemēro šādas definīcijas:

a. "finanšu izmeklēšana" ir izmeklēšana par finanšu darījumiem, kas saistīti ar noziedzīgu rīcību, ar mērķi veikt kādu no turpmāk minētajiem pasākumiem vai tos visus:

i. identificēt noziedzīgo tīklu apmēru un/vai noziedzīgās darbības mērogu;

ii. identificēt un izsekot konfiscējamo īpašumu;

iii. vākt informāciju, ko var izmantot kriminālprocesā un/vai tiesvedībā saistībā ar īpašuma identificēšanu, izsekošanu, iesaldēšanu, izņemšanu un konfiskāciju;

b. "virtuāls aktīvs" ir vērtības vai tiesību digitāls atveidojums, ko var nodot un uzglabāt elektroniski, izmantojot sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju vai līdzīgu tehnoloģiju, un ko var izmantot maksājumu vai ieguldījumu mērķiem. Virtuālie aktīvi neietver bezseguma valūtu, vērtspapīru un citu finanšu aktīvu digitālus atveidojumus;

c. "virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas citas fiziskas vai juridiskas personas labā vai vārdā kā darījumdarbību veic vienu vai vairākas no šādām darbībām vai operācijām:

i. virtuālo aktīvu un bezseguma valūtu apmaiņa;

ii. viena vai vairāku virtuālo aktīvu veidu apmaiņa;

iii. virtuālo aktīvu pārvedumi;

iv. virtuālo aktīvu vai instrumentu, kas ļauj kontrolēt virtuālos aktīvus, glabāšana un/vai pārvaldīšana; un

v. dalība tādos finanšu pakalpojumos un to sniegšana, kas saistīti ar emitenta virtuālā aktīva piedāvājumu un/vai pārdošanu.

2. Konvencijā un šajā protokolā termins "terorisma finansēšana" nozīmē nodarījumus, kas noteikti Starptautiskās konvencijas par cīņu pret terorisma finansēšanu 2. pantā attiecībā uz:

a. darbībām, kas izklāstītas Starptautiskās konvencijas par cīņu pret terorisma finansēšanu 2. panta 1. punkta *a.* vai *b.* apakšpunktā;

b. nodarījumiem, kas definēti Eiropas Padomes Konvencijā par terorisma novēršanu un tās grozošajā protokolā; un

c. nodarījumi, kas definēti Eiropas Padomes Konvencijas par terorisma novēršanu (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 217) papildprotokolā.

II nodaļa. Valsts līmenī veicamie pasākumi

1. iedaļa. Konfiskācijas pasākumi

3. pants. Paplašināta konfiskācija

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā varētu pilnībā vai daļēji konfiscēt tādas personas īpašumu, kura notiesāta par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu vai kādu no Konvencijas papildinājumā minētajām nodarījumu kategorijām, ja tiesa ir pārliecinājusies, ka šāda īpašuma izcelsmes pamatā ir noziedzīga rīcība vai ka tas tieši vai netieši iegūts noziedzīgas rīcības rezultātā.

2. Ar noteikumu, ka šā panta 1. punkts attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības šā panta 1. punktu piemērot:

a. tikai tiktāl, ciktāl nodarījums, par kuru persona ir notiesāta, var tieši vai netieši radīt nozīmīgu ekonomisku priekšrocību;

b. tikai tiktāl, ciktāl sods par pārkāpumu ir brīvības atņemšana vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi; un/vai

c. tikai attiecībā uz konkrētu nodarījumu sarakstu.

3. Nosakot, vai attiecīgā īpašuma izcelsmes pamatā ir noziedzīga rīcība, ņem vērā visus ar lietu saistītos apstākļus, arī īpašuma vērtības un notiesātās personas likumīgo ienākumu nesamērību.

4. pants. Konfiskācija bez notiesājoša sprieduma

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā saskaņā ar savu iekšzemes tiesību aktu pamatprincipiem varētu konfiscēt īpašumu bez notiesājoša sprieduma, ja tiesa ir pārliecinājusies, ka šāda īpašuma izcelsmes pamatā ir noziedzīga rīcība vai ka tas tieši vai netieši iegūts noziedzīgas rīcības rezultātā.

2. Katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, pieņemšanas, akceptēšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības šā panta 1. punktu piemērot šādos gadījumos:

a. kad nevar piemērot citus konfiskācijas pasākumus;

b. kad konfiscējamais īpašums ir identificēts ar noziedzīgu nodarījumu saistītā izmeklēšanā;

c. kad konfiscējamais īpašums ir iesaldēts vai izņemts ar noziedzīgu nodarījumu saistītā izmeklēšanā;

d. kad tiesa ir pārliecinājusies, ka konfiscējamā īpašuma izcelsmes pamatā ir tāda noziedzīga rīcība vai tas ir iegūts tādas noziedzīgas rīcības rezultātā, kas veikta noziedzīgas organizācijas ietvaros, un ka šāda rīcība var tieši vai netieši radīt nozīmīgu ekonomisku priekšrocību;

e. kad sods par pārkāpumu ir brīvības atņemšana vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi; un/vai

f. kad kriminālizmeklēšana ir sākta saistībā ar konkrētu nodarījumu sarakstu.

3. Katra Puse papildus 1. un 2. punktam var pieņemt tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā varētu bez notiesājoša sprieduma konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus, nozieguma rīkus vai īpašumu ar līdzvērtīgu vērtību, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

a. ir sākta kriminālizmeklēšana vai tiesvedība un attiecīgā kriminālprocesa rezultātā varētu tikt pieņemts notiesājošs spriedums, bet tiesvedības turpināšana nav bijusi iespējama tādēļ, ka persona ir mirusi, nespēj piedalīties tiesā slimības dēļ vai bēguļo, vai situācijās, kad konkrētā nozieguma noilguma termiņš ir īsāks par piecpadsmit gadiem un ir beidzies;

b. noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku vai īpašuma ar līdzvērtīgu vērtību izcelsmes pamatā ir tādi noziedzīgi nodarījumi vai tieša vai netieša saikne ar tiem, saistībā ar kuriem ir sākta izmeklēšana vai tiesvedība,– vismaz gadījumos, kad nodarījumi var radīt nozīmīgas ekonomiskas priekšrocības.

5. pants. Trešo personu īpašuma konfiskācija

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā varētu iesaldēt, izņemt un konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu vērtībai, kas ir trešo personu īpašumā vai turējumā, neskarot *bona fide* trešo personu tiesības.

2. Puses var attiecināt šā panta 1. punktā paredzēto pienākumu arī uz nozieguma rīkiem.

3. Katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības piemērot šo pantu tikai gadījumos, kad noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu vērtībai, aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir tieši vai netieši nodevusi trešām personām vai trešās personas ir tos ir ieguvušas no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas, ja trešā persona zināja vai tai būtu vajadzējis zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas.

2. iedaļa. Izmeklēšanas un pagaidu pasākumi

6. pants. Pagaidu pasākumi

1. Konvencijas 4. panta noteikumus piemēro jebkuram īpašumam, kas konfiscējams saskaņā ar šo protokolu.

2. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā, ievērojot savus konstitucionālos principus un savas tiesību sistēmas pamatnostādnes, steidzamības kārtā un attiecīgā gadījumā *ex parte* vai bez iepriekšēja brīdinājuma varētu veikt pagaidu pasākumus, lai novērstu aktīvu, kuri konfiscējami saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu, izšķērdēšanu. Puses ierobežo šo steidzamo pagaidu pasākumu pagaidu termiņu, ja tie nav iesaldēšanas vai izņemšanas pasākumi, kas noteikti ar rīkojumu.

7. pants. Izmeklēšanas pilnvaras un metodes

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tās tiesas vai citas kompetentās iestādes saskaņā ar piemērojamiem iekšzemes procesuālo tiesību noteikumiem pilnvarotu norīkot, ka ir jādara pieejami vai jāizņem ieraksti, kurus glabā finanšu iestādes un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji, arī visus ierakstus, kas tiek glabāti saskaņā ar to pienākumiem veikt klienta uzticamības pārbaudi, kā noteikts Konvencijas 13. panta 2. punkta *a.* apakšpunkta i. un iii. punktā, nolūkā veikt Konvencijā un šajā protokolā paredzētos pagaidu un konfiskācijas pasākumus. Puse neatsakās rīkoties saskaņā ar šā panta noteikumiem, atsaucoties ar banku darbības vai finanšu slepenību.

2. Neskarot šā panta 1. punktu, katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai tā varētu:

a. noteikt, vai fiziska vai juridiska persona ir viena vai vairāku jebkāda veida kontu turētājs vai faktiskais īpašnieks jebkurā finanšu iestādē vai virtuālo aktīvu pakalpojuma sniedzējā, kas atrodas Puses teritorijā, un, ja ir, tad iegūt visu informāciju par identificētajiem kontiem;

b. iegūt ziņas par konkrētiem kontiem finanšu iestādēs vai virtuālo aktīvu pakalpojuma sniedzējos un finanšu iestāžu un virtuālo aktīvu pakalpojuma sniedzēju operācijām, kas veiktas konkrētā laikposmā, izmantojot vienu vai vairākus no konkrētajiem kontiem, tostarp ziņas par jebkuru sūtītāja vai saņēmēja kontu;

c. noteiktu laikposmu pārraudzīt finanšu iestāžu un virtuālo aktīvu pakalpojuma sniedzēju operācijas, kas tiek veiktas, izmantojot vienu vai vairākus identificētos kontus; un

d. nodrošināt, ka finanšu iestādes un virtuālo aktīvu pakalpojuma sniedzēji attiecīgajam klientam vai citām trešām personām neatklātu to, ka ir pieprasīta vai iegūta informācija saskaņā ar šā panta 2. punkta *a.*, *b.* vai *c.* apakšpunktu, vai ka tiek veikta izmeklēšana.

8. pants. Finanšu izmeklēšana

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes, kuras ir atbildīgas par izmeklēšanu un/vai attiecīgā gadījumā kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu vai jebkuru no Konvencijas papildinājumā minētajām nodarījumu kategorijām, spēj veikt proaktīvu finanšu izmeklēšanu vismaz visos tajos gadījumos, kas saistīti ar terorisma finansēšanu, un attiecībā uz nodarījumiem, kuri var radīt nozīmīgu ekonomisku priekšrocību.

2. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka šā panta 1. punktā minēto finanšu izmeklēšanu var veikt vai nu neatkarīgi, vai arī līdztekus kriminālizmeklēšanai, vai tās ietvaros.

3. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka šā protokola 2. panta 1. punkta *a.* apakšpunktā minēto finanšu izmeklēšanu attiecīgās kompetentās iestādes var veikt visos kriminālprocesa posmos, arī pēc galīgā notiesājošā sprieduma vai konfiskācijas saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu.

4. Katra Puse var pieņemt šādus tiesību aktus vai citus pasākumus, lai izveidotu daudznozaru grupas, kas specializējas finanšu izmeklēšanā.

9. pants. Informācija par bankas kontiem, maksājumu kontiem, vērtspapīru kontiem, individuālajiem seifiem un virtuālo aktīvu kontiem

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai izveidotu centrālu, automatizētu mehānismu vai citus līdzīgi efektīvus un savlaicīgus mehānismus, kuri ļauj identificēt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas tur bankas kontus, maksājumu kontus, vērtspapīru kontus un individuālos seifus finanšu iestādēs un virtuālo

aktīvu kontus tur virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējos, kā arī šādu kontu faktiskos īpašniekus un jebkuru personu, kura pilnvarota rīkoties konta turētāja vārdā.

2. Katra Puse nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienībai un, lai novērstu, atklātu, izmeklētu smagus noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai atbalstītu smaga noziedzīga nodarījuma izmeklēšanu, tostarp lai identificētu, izsekotu, iesaldētu un izņemtu īpašumu, kas saistīts ar šādiem nodarījumiem, aktīvu atguves dienestam un citām izraudzītajām kompetentajām iestādēm ir tiesības piekļūt centrālajam, automatizētajam mehānismam vai citiem līdzīgi efektīviem un savlaicīgiem mehānismiem un tajos ietvertajai informācijai, kā tas var būt nepieciešams to funkciju veikšanai.

3. Puses pieņem šādus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai ievērotu piemērojamos datu aizsardzības tiesību aktus un ieviestu aizsardzības pasākumus, kuri reglamentē tādas informācijas apstrādi, kas vajadzīga šā panta mērķa sasniegšanai.

3. iedaļa. Finanšu ziņu vākšanas vienība

10. pants. Piekrišanas aizdomīgiem darījumiem, kontiem un darījuma attiecībām apturēšana vai atsaukšana

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai ļautu finanšu ziņu vākšanas vienībai steidzami rīkoties, ja ir aizdomas, ka darījums, konts, piemēram, bankas, vērtspapīru, maksājumu vai virtuālo aktīvu konts, vai darījuma attiecības ir saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu vai kādu no Konvencijas papildinājumā minētajām nodarījumu kategorijām, apturēt minētā konta izmantošanu, darījuma attiecības vai darījumu vai nedot piekrišanu darījuma turpināšanai.

2. Piekrišanas apturēšanu vai atsaukšanu saskaņā ar šā panta 1. punktu finanšu ziņu vākšanas vienība piemēro, lai saglabātu līdzekļus, veiktu analīzi, novērtētu, vai aizdomas ir apstiprinātas, un, ja tā ir, izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm, lai tās varētu pieņemt un īstenot atbilstīgus pasākumus.

3. Katra Puse nodrošina, ka uz piekrišanas apturēšanas vai atsaukšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu maksimālo ilgumu attiecas atbilstošie iekšzemes tiesību aktu noteikumi un ka tas nepārsniedz šā panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanai absolūti nepieciešamo.

4. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai attiecīgā gadījumā paredzētu īpašus aizsardzības pasākumus nolūkā aizsargāt to personu pamattiesības, kuras skar piekrišanas apturēšana vai atsaukšana, ko finanšu ziņu vākšanas vienība noteikusi saskaņā ar šā panta 1. punktu.

5. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka finanšu ziņu vākšanas vienība ir pilnvarota jebkurā laikā atcelt piekrišanas apturēšanu vai atsaukšanu, ja tā secina, ka piekrišanas apturēšana vai atsaukšana vairs nav nepieciešama, lai sasniegtu šā panta 2. punktā izklāstītos mērķus.

6. Katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības nepiemērot šo pantu kontu apturēšanai un darījuma attiecībām.

4. iedaļa. Aktīvu atguves dienests

11. pants. Aktīvu atguves dienests

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai izveidotu vai izraudzītu vienu vai vairākas iestādes par aktīvu atguves dienestu, kura pienākums ir:

identificēt un izsekot konfiscējamo īpašumu, atbalstot citas kompetentās iestādes; un

sadarboties ar citu Pušu aktīvu atguves dienestiem.

2. Piemērojot šā panta 1. punktu, katra Puse nodrošina, ka aktīvu atguves dienests var efektīvi apmainīties ar informāciju ar kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar Puses iekšzemes tiesību aktiem.

3. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai kāds no tās aktīvu atguves dienestiem, neskarot citu kompetento iestāžu pilnvaras, varētu pārrobežu lietās veikt steidzamus pagaidu pasākumus saskaņā ar šā protokola 6. panta 2. punktu, lai saglabātu identificēto un izsekoto īpašumu, ja pastāv nenovēršams tā zuduma risks. Šādu pasākumu ilgums nepārsniedz septiņas darba dienas.

4. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienests nepatur spēkā steidzamus pagaidu pasākumus ilgāk, kā nepieciešams šā panta 3. punktā izklāstīto mērķu sasniegšanai.

12. pants. Aktīvu atguves dienestu piekļuve informācijai

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienestam ir savlaicīga piekļuve informācijai, kura tam vajadzīga savu funkciju pienācīgai veikšanai, ievērojot nepieciešamības un proporcionalitātes principu un neskarot iekšzemes procesuālās garantijas.

2. Piemērojot šā panta 1. punktu un neskarot šā protokola 9. un 17. pantu, katra Puse nodrošina, ka aktīvu atguves dienestam ir vismaz:

a. tūlītēja un tieša piekļuve informācijai par nekustamo īpašumu, valsts pilsonību un valsts iedzīvotājiem, komerciālām struktūrām un uzņēmumiem, transportlīdzekļiem, gaisa kuģiem, peldlīdzekļiem un faktiskajiem īpašniekiem, ar noteikumu, ka publiskās iestādes informāciju glabā centralizētos vai savstarpēji savienotos reģistros vai datubāzēs;

b. tūlītēja un tieša piekļuve vai piekļuve pēc pieprasījuma informācijai par hipotēkām un aizdevumiem, informācijai, kas ietverta valsts valūtas un valūtas maiņas datubāzēs, informācijai par robežšķērsošanu, muitas datiem, arī skaidras naudas un apgrozāmu uzrādītāja instrumentu pārrobežu fiziskas pārvešanas gadījumiem, informācijai par uzņēmumu finanšu pārskatiem un informācijai par elektroniskajiem pārvedumiem, kontu atlikumiem un virtuālo aktīvu pārvedumiem;

c. tūlītēja un tieša piekļuve vai piekļuve pēc pieprasījuma fiskālai informācijai, sociālā nodrošinājuma informācijai un informācijai, kas ir to iestāžu rīcībā, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, saskaņā ar iekšzemes tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem.

3. Puses ievieš šādus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai ievērotu piemērojamos datu aizsardzības tiesību aktus un ieviestu aizsardzības pasākumus, kuri reglamentē tādas informācijas apstrādi, kas vajadzīga šā panta mērķa sasniegšanai.

4. Ja šā panta 2. punktā minētā informācija netiek glabāta centralizētos vai savstarpēji savienotos reģistros vai datubāzēs, katra Puse nodrošina, ka aktīvu atguves dienestam, izmantojot citus mehānismus, ir piekļuve šādai informācijai racionalizētā un standartizētā veidā.

5. iedaļa. Aktīvu pārvaldība

13. pants. Pārvaldības vispārīgie principi

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu iesaldētā, izņemtā vai konfiscētā īpašuma pienācīgu pārvaldību līdz tā galīgajai atsavināšanai.

2. Katra Puse nodrošina, ka gadījumos, kad tas ir pamatoti īpašuma veida dēļ, iestādes, kuru kompetencē ir iesaldētā vai izņemtā īpašuma pārvaldība, novērtē īpašuma, kurš var kļūt par konfiskācijas rīkojuma priekšmetu, nolūkā līdz minimumam samazināt tā aplēstās pārvaldības izmaksas un saglabāt šāda īpašuma vērtību līdz tā galīgajai atsavināšanai.

14. pants. Aktīvu pārvaldības birojs

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai izveidotu vai izraudzītu vienu vai vairākas kompetentas iestādes, kuras darbojas kā aktīvu pārvaldības birojs, nolūkā nodrošināt iesaldēta, izņemta vai konfiscēta īpašuma pienācīgu pārvaldību.

2. Aktīvu pārvaldības birojam ir šādi uzdevumi:

pārvaldīt īpašumu vai sniegt atbalstu un speciālās zināšanas citām kompetentajām iestādēm šāda īpašuma pārvaldībai;

sadarboties un apmainīties ar informāciju ar kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par īpašuma identificēšanu, izsekošanu, iesaldēšanu, izņemšanu un konfiskāciju; un

sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldēta, izņemta un konfiscētā īpašuma pārvaldību citās Pusēs.

3. Piemērojot šā panta 2. punkta *c*. apakšpunktu, katra Puse izraugās ne vairāk kā divus kontaktpunktus, kas spēj savlaicīgi sazināties ar citu Pušu kontaktpunktiem, un, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, paziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram savu izraudzīto kontaktpunktu nosaukumu un adresi.

4. Piemērojot šā panta 3. punktu, Puse var izraudzīties trešo kontaktpunktu, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar tās konstitucionālajiem principiem.

15. pants. Pirmskonfiskācijas pārdošana

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai varētu pārdot izņemto un iesaldēto īpašumu, pirms tiek pieņemts galīgais lēmums par izņemto vai iesaldēto īpašumu, šādos gadījumos:

īpašums ir ātrbojīgs vai tā vērtība strauji samazinās;

uzglabāšanas vai uzturēšanas izmaksas ir nesamērīgas salīdzinājumā ar tirgus vērtību; vai

īpašuma pārvaldībai ir nepieciešami īpaši apstākļi un speciālas zināšanas, kas nav viegli pieejamas.

2. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka, izdodot rīkojumu par īpašuma pirmskonfiskācijas pārdošanu, tiek ņemtas vērā skartās personas intereses un, izņemot gadījumus, kad skartā persona ir aizbēgusi vai nav atrodama, skartā persona tiek informēta un, izņemot steidzamus gadījumus, tai tiek dota iespēja tikt uzklausītai pirms pārdošanas. Skartajai personai ir iespēja pieprasīt īpašuma pārdošanu.

3. Ienākumus no šādas pārdošanas nodrošina un pārvalda saskaņā ar šā protokola 13. pantu, līdz tiek pieņemts galīgais lēmums par izņemto vai iesaldēto īpašumu.

16. pants. Iesaldēta, izņemta un konfiscēta īpašuma izmantošana

1. Katra Puse apsver iespēju pieņemt tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai konfiscēto īpašumu un no tā gūtos ieņēmumus saskaņā ar iekšzemes tiesību aktos izklāstītajiem nosacījumiem ļautu izmantot atkārtoti sociāliem mērķiem, sabiedrības interesēs vai citiem konkrētiem mērķiem.

2. Katra Puse var pieņemt tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai iesaldēto vai izņemto īpašumu saskaņā ar iekšzemes tiesību aktos izklāstītajiem nosacījumiem ļautu izmantot atkārtoti sociāliem mērķiem, sabiedrības interesēs vai citiem konkrētiem mērķiem.

17. pants. Informācija par iesaldētu, izņemtu un konfiscētu īpašumu

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai izveidotu efektīvus rīkus vai mehānismus, kuri ļauj savlaicīgi identificēt iesaldēto, izņemto vai konfiscēto īpašumu un attiecīgā gadījumā šāda īpašuma faktisko vai aplēsto vērtību.

2. Katra Puse nodrošina, ka aktīvu pārvaldības biroji un attiecīgā gadījumā aktīvu atguves dienesti un citas kompetentās iestādes, izmantojot šā panta 1. punktā minētos rīkus un mehānismus, var savlaicīgi iegūt informāciju par iesaldēto, izņemto un konfiscēto īpašumu, kas nepieciešama to uzdevumu veikšanai.

3. Puses ievieš šādus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai ievērotu piemērojamos datu aizsardzības tiesību aktus un ieviestu aizsardzības pasākumus, kuri reglamentē tādas informācijas apstrādi, kas vajadzīga šā panta mērķa sasniegšanai.

III nodaļa. Starptautiskā sadarbība

1. iedaļa. Starptautiskās sadarbības principi

18. pants. Starptautiskās sadarbības vispārīgie principi un pasākumi

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka ārvalstu iesaldēšanas, izņemšanas vai konfiskācijas rīkojumu izpilde nav atkarīga no iekšzemes izmeklēšanas veikšanas. Šis noteikums neskar pieprasījuma saņēmējas Puses kompetento iestāžu pilnvaras pārskatīt ārvalsts rīkojumu un izdot visus nepieciešamos rīkojumus, lai tas stātos spēkā attiecībā uz īpašumu, kas atrodas tās teritorijā.

2. Puses arī nodrošina, ka pieprasījumu veikt pagaidu pasākumus nenoraida, pamatojoties tikai uz to, ka iekšzemes rīkojumu, kas ir tā pamatā, ir izdevusi iestāde, kura nav tiesu iestāde, ja pieprasījuma iesniedzēja Puse attiecīgo iestādi ir izraudzījusies par kompetento iestādi un ja attiecīgo iekšzemes rīkojumu pirms pieprasījuma nosūtīšanas ir apstiprinājusi tiesu iestāde.

19. pants. Datu nosūtīšana

1. Personas datus, kurus viena Puse nosūta otrai, izpildot pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar Konvenciju vai tās protokolu, Puse, kurai šādi dati ir nosūtīti, var izmantot tikai šādiem mērķiem:

a. to procesu vai tiesvedību nolūkā, kurām piemēro Konvenciju vai tās protokolu;

b. citu tiesas un administratīvu procesu nolūkā, kuri ir tieši saistīti ar šā panta 1. punkta *a.* apakšpunktā minētajām tiesvedībām;

c. nolūkā novērst tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai.

2. Tomēr šādus datus var izmantot jebkuram citam mērķim, ja Puse, no kuras dati ir nosūtīti, vai datu subjekts tam iepriekš ir piekrituši.

3. Jebkura Puse var atteikties nosūtīt personas datus, kuri iegūti, izpildot pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar Konvenciju vai tās protokolu, ja:

a. šādus datus nevar sniegt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem; un/vai

b. Pusei, kurai dati būtu jānosūta, nav saistoša 1981. gada 28. janvārī Strasbūrā parakstītā Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi, kura modernizēta ar 2018. gada 10. oktobrī Strasbūrā parakstīto protokolu, ar ko groza minēto konvenciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 223), izņemot, ja minētā Puse apņemas nodrošināt tādu datu aizsardzību, kādu pieprasa nosūtītāja Puse.

4. Jebkura Puse, kas nosūta personas datus, kuri iegūti, izpildot pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar Konvenciju vai tās protokolu, var pieprasīt, lai Puse, kurai dati ir nosūtīti, sniedz informāciju par šādu datu izmantošanu.

5. Jebkura Puse ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var pieprasīt, lai procedūrās, kurām tā būtu varējusi atteikt vai ierobežot personas datu nosūtīšanu vai izmantošanu saskaņā ar Konvencijas vai tās protokola noteikumiem, personas datus, ko tā nosūta citai Pusei, saņēmēja Puse neizmanto šā panta 1. punkta nolūkiem, ja vien nav saņemta nosūtītājas Puses iepriekšēja piekrišana.

2. iedaļa. Palīdzība izmeklēšanā

20. pants. Informācijas pieprasījumi par kontiem finanšu iestādēs vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējos

1. Katra Puse, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus, veic pasākumus, kas nepieciešami, lai, atbildot uz citas Puses nosūtītu pieprasījumu, noteiktu, vai fiziskai vai juridiskai personai, par kuru notiek kriminālizmeklēšana, ir viens vai vairāki jebkāda veida konti vai arī šī persona kontrolē šādus kontus jebkurā finanšu iestādē vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējā, kas atrodas Puses teritorijā, un, ja tā ir, sniedz pieprasījuma iesniedzējai Pusei ziņas par identificētajiem kontiem, tostarp visu uzskaiti, kura ir finanšu iestāžu vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju rīcībā saskaņā ar to pienākumiem veikt klienta uzticamības pārbaudi, kā noteikts Konvencijas 13. panta 2. punkta *a.* apakšpunkta i. un iii. punktā.

2. Šajā pantā noteikto pienākumu piemēro tikai tādā mērā, kādā šī informācija ir pieejama finanšu iestādei vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējam, kurā atrodas attiecīgais konts.

3. Papildus Konvencijas 37. panta prasībām pieprasījuma iesniedzēja Puse savā pieprasījumā:

paziņo, kāpēc tā uzskata, ka pieprasītā informācija, iespējams, ir būtiska noziedzīgā nodarījuma kriminālizmeklēšanai;

paziņo iemeslus, pamatojoties uz kuriem tā uzskata, ka pieprasījuma saņēmējas Puses teritorijā esošajās finanšu iestādēs vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējos atrodas attiecīgie konti, un pēc iespējas plaši precizē, kuras varētu būt attiecīgās finanšu iestādes vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji un/vai konti; un

nosūta visu tās rīcībā esošo papildu informāciju, kas varētu atvieglot pieprasījuma izpildi.

4. Pieprasījuma saņēmēja Puse var uz šāda pieprasījuma izpildi attiecināt tos pašus nosacījumus, ko piemēro attiecībā uz pieprasījumiem par meklēšanu un izņemšanu.

5. Katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības piemērot šo pantu tikai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, terorisma finansēšanai un Konvencijas papildinājumā minētajām nodarījumu kategorijām.

21. pants. Informācijas pieprasījumi par darījumiem, ko veikušas finanšu iestādes vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji

1. Pieprasījuma saņēmēja Puse pēc citas Puses pieprasījuma sniedz ziņas par konkrētiem kontiem finanšu iestādēs un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējos un par operācijām, kas ir veiktas konkrētā laikposmā, izmantojot vienu vai vairākus no pieprasījumā norādītajiem kontiem, tostarp ziņas par jebkuru sūtītāja vai saņēmēja kontu.

2. Šajā pantā noteikto pienākumu piemēro tikai tādā mērā, kādā šī informācija ir pieejama finanšu iestādei vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējam, kurā atrodas attiecīgais konts.

3. Papildus Konvencijas 37. panta prasībām pieprasījuma iesniedzēja Puse pieprasījumā norāda, kāpēc tā pieprasīto informāciju uzskata par būtisku noziedzīgā nodarījuma kriminālizmeklēšanai.

4. Pieprasījuma saņēmēja Puse var uz šāda pieprasījuma izpildi attiecināt tos pašus nosacījumus, ko piemēro attiecībā uz pieprasījumiem par meklēšanu un izņemšanu.

22. pants. Pieprasījumi pārraudzīt darījumus, ko veikušas finanšu iestādes vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji

1. Katra Puse nodrošina, ka pēc citas Puses pieprasījuma tā spēj konkrētā laikposmā pārraudzīt operācijas, ko finanšu iestādes un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji veic, izmantojot vienu vai vairākus no pieprasījumā norādītajiem kontiem, un paziņo rezultātus pieprasījuma iesniedzējai Pusei.

2. Papildus Konvencijas 37. panta prasībām pieprasījuma iesniedzēja Puse pieprasījumā norāda, kāpēc tā pieprasīto informāciju uzskata par būtisku noziedzīgā nodarījuma kriminālizmeklēšanai.

3. Katrā atsevišķā gadījumā lēmumu par pārraudzību pieņem pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādes, pienācīgi ņemot vērā minētās Puses iekšzemes tiesību aktus.

4. Par pārraudzības praktisko kārtību vienojas pieprasījuma iesniedzējas Puses un pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādes.

23. pants. Kopējās izmeklēšanas grupas konfiscējamā īpašuma atgūšanai

1. Savstarpēji vienojoties, divu vai vairāku Pušu kompetentās iestādes var izveidot un vadīt kopēju izmeklēšanas grupu savā teritorijā, lai atgūtu īpašumu, kas konfiscējams saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu, ja pastiprināta koordinācija tiek uzskatīta par īpaši lietderīgu. Šādas grupas izveido uz ierobežotu laiku, ko var pagarināt, savstarpēji vienojoties, un grupu sastāvu nosaka nolīgumā, ar kuru izveido grupu. Konkrēti, kopēju izmeklēšanas grupu var izveidot:

a. ja vienas Puses veiktai izmeklēšanai attiecībā uz īpašumu, kas konfiscējams saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu, ir nepieciešama grūta un sarežģīta izmeklēšana, kura saistīta ar citām Pusēm; vai

b. ja izmeklēšanai, ko veic vairākas Puses saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu, ir nepieciešama koordinēta un saskaņota rīcība iesaistītajās Pusēs.

Jebkura no attiecīgajām Pusēm var iesniegt pieprasījumu izveidot kopēju izmeklēšanas grupu. Grupu izveido vienā no Pusēm, kurā ir paredzēts veikt izmeklēšanu.

2. Pieprasījumos izveidot kopēju izmeklēšanas grupu iekļauj šādu informāciju:

a. pieprasījuma iesniedzēja iestāde;

b. pieprasījuma priekšmets un pamatojums;

c. ja iespējams, jebkāda cita informācija, kas svarīga izmeklēšanai;

d. skarto personu vārds, uzvārds un adrese, ja tie ir zināmi un tas ir piemēroti;

e. priekšlikumi par grupas sastāvu.

3. Kopēja izmeklēšanas grupa to Pušu teritorijā, kas ir izveidojušas grupu, darbojas saskaņā ar šādiem vispārīgiem nosacījumiem:

a. grupas vadītājs ir tās kompetentās iestādes pārstāvis, kas ir atbildīga par izmeklēšanu Pusē, kurā grupa darbojas. Grupas vadītājs rīkojas savas kompetences robežās saskaņā ar iekšzemes tiesību aktiem;

b. grupa veic savu darbību saskaņā ar tās Puses tiesību aktiem, kurā grupa darbojas. Grupas dalībnieki un norīkotie dalībnieki veic savus uzdevumus šā panta 3. punkta *a.* apakšpunktā minētās personas vadībā, ņemot vērā nosacījumus, kurus viņu pārstāvētās iestādes ir iekļāvušas nolīgumā par grupas izveidošanu;

c. Puse, kurā grupa darbojas, veic visus vajadzīgos organizatoriskos pasākumus, lai grupa varētu darboties.

4. Šajā pantā kopējās izmeklēšanas grupas dalībniekus no Puses, kurā grupa darbojas, sauc par "dalībniekiem", savukārt dalībniekus no Pusēm, kas nav Puse, kurā grupa darbojas, sauc par "norīkotajiem dalībniekiem".

5. Kopējās izmeklēšanas grupā norīkotajiem dalībniekiem ir tiesības piedalīties izmeklēšanas darbībās Pusē, kurā grupa darbojas. Tomēr grupas vadītājs konkrētu iemeslu dēļ var nolemt citādi saskaņā ar tās Puses tiesību aktiem, kurā grupa darbojas.

6. Kopējās izmeklēšanas grupā norīkotajiem dalībniekiem saskaņā ar tās Puses tiesību aktiem, kurā grupa darbojas, grupas vadītājs var uzticēt uzdevumu veikt noteiktas izmeklēšanas darbības, ja to apstiprina kompetentās iestādes Pusē, kurā grupa darbojas, un norīkotāja Puse.

7. Ja kopējai izmeklēšanas grupai jāveic izmeklēšanas darbības vienā no Pusēm, kas ir piedalījusies grupas izveidošanā, tie grupas dalībnieki, kurus šī Puse ir norīkojusi, var lūgt savas kompetentās iestādes veikt šīs darbības. Minētajā Pusē šo darbību veikšanu izskata saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemērotu, ja tās būtu nepieciešamas izmeklēšanai attiecīgajā Pusē.

8. Ja kopējai izmeklēšanas grupai ir vajadzīga tādas Puses palīdzība, kura nav piedalījusies grupas izveidošanā, vai trešās valsts palīdzība, tās Puses kompetentās iestādes, kurā notiek darbība, var lūgt palīdzību citas attiecīgās Puses kompetentajām iestādēm saskaņā ar atbilstošajiem dokumentiem vai kārtību.

9. Saskaņā ar attiecīgajiem iekšzemes tiesību aktiem un savas kompetences robežās kopējās izmeklēšanas grupas dalībnieks var sniegt grupai informāciju, kas pieejama Pusē, kura viņu norīkojusi piedalīties grupas veiktajā izmeklēšanā.

10. Informāciju, kuru grupas dalībnieks vai norīkotais dalībnieks ir likumīgi ieguvis, darbojoties kopējā izmeklēšanas grupā, un kura citādi nav pieejama attiecīgo Pušu kompetentajām iestādēm, var izmantot:

a. mērķim, ar kādu ir izveidota grupa;

b. ar nosacījumu, ka ir saņemta tās Puses iepriekšēja piekrišana, kurā informācija ir iegūta,– noziedzīgu nodarījumu atklāšanai un izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem. Šādu piekrišanu var nesniegt tikai gadījumos, kad šāda izmantošana apdraudētu krimināllizmeklēšanu attiecīgajā Pusē vai ja attiecībā uz konkrēto izmeklēšanu minētā Puse varētu atteikt savstarpēju palīdzību saskaņā ar Eiropas Padomes Konvenciju par savstarpējo palīdzību krimināllietās (Eiropas līgumu sērija Nr. 30) un tās protokoliem;

c. tūlītēju un nopietnu draudu sabiedrības drošībai novēršanai, un, neskarot 10. punkta *b.* apakšpunktu, ja pēc tam tiek uzsākta kriminālizmeklēšana;

d. citiem mērķiem, ciktāl par to vienojas Puses, kas izveidojušas grupu.

11. Šis pants neskar citus spēkā esošus noteikumus vai kārtību, kas attiecas uz kopēju izmeklēšanas grupu izveidošanu vai darbību.

12. Ciktāl to atļauj attiecīgo Pušu tiesību akti vai jebkura to starpā piemērojama juridiska akta noteikumi, var vienoties par kārtību, kādā grupas darbībā iesaistās personas, kas nav to Pušu kompetento iestāžu pārstāvji, kuras izveidojušas kopējo izmeklēšanas grupu. Tiesības, ko grupas dalībniekiem vai norīkotajiem dalībniekiem piešķir, pamatojoties uz šo pantu, netiek piešķirtas minētajām personām, ja vien nolīgumā nav skaidri noteikts citādi.

3. iedaļa. Standartveidlapas

24. pants. Standartveidlapa īpašuma iesaldēšanai vai izņemšanai

1. Neskarot Konvencijas 35. panta 1. punktu, lai pieprasītu īpašuma iesaldēšanu vai izņemšanu Konvencijas 21. panta nozīmē, Puses aizpilda standartveidlapu, ko saskaņā ar šā protokola 35. pantu pieņēmusi atbilstoši Konvencijai izveidotā Pušu konference, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.

2. Pieprasījuma iesniedzēja Puse nodrošina pieprasījuma saņēmējai Pusei standartveidlapas tulkojumu pieprasījuma saņēmējas Puses oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, kura pieprasījuma saņēmējai Pusei būs pieņemama. Šim nolūkam *mutatis mutandis* piemēro deklarācijas, ko Puses sniegušas saskaņā ar Konvencijas 35. panta 3. punktu. Veidlapas pamatā esošā lēmuma tulkojumu nodrošina tikai pēc saņēmējas Puses kompetento iestāžu pieprasījuma, ja ir nepieciešama apspriešanās par minēto lēmumu.

3. Īpašuma iesaldēšanas vai izņemšanas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šā panta 1. punktu, var noraidīt, ja saskaņā ar Konvencijas 38. pantu standartveidlapa ir nepilnīga vai acīmredzami nepareiza un nav aizpildīta pilnībā vai labota pēc pieprasījuma saņēmējas Puses un pieprasījuma iesniedzējas Puses apspriešanās.

4. Šo pantu piemēro no dienas, kad Pušu konference pieņem standartveidlapas, kas minētas šā panta 1. punktā.

25. pants. Standartveidlapa īpašuma konfiskācijai

1. Neskarot Konvencijas 35. panta 1. punktu, lai pieprasītu īpašuma konfiscēšanu Konvencijas 23. panta nozīmē, Puses aizpilda standartveidlapu, ko saskaņā ar šā protokola 35. pantu pieņēmusi atbilstoši Konvencijai izveidotā Pušu konference, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.

2. Pieprasījuma iesniedzēja Puse nodrošina pieprasījuma saņēmējai Pusei standartveidlapas tulkojumu pieprasījuma saņēmējas Puses oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, kura pieprasījuma saņēmējai Pusei būs pieņemama. Šim nolūkam *mutatis mutandis* piemēro deklarācijas, ko Puses sniegušas saskaņā ar Konvencijas 35. panta 3. punktu. Veidlapas pamatā esošā lēmuma tulkojumu nodrošina tikai pēc saņēmējas Puses kompetento iestāžu pieprasījuma, ja ir nepieciešama apspriešanās par minēto lēmumu.

3. Īpašuma konfiskācijas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šā panta 1. punktu, var noraidīt, ja saskaņā ar Konvencijas 38. pantu standartveidlapa ir nepilnīga vai acīmredzami nepareiza un nav aizpildīta pilnībā vai labota pēc pieprasījuma saņēmējas Puses un pieprasījuma iesniedzējas Puses apspriešanās.

4. Šo pantu piemēro no dienas, kad Pušu konference pieņem standartveidlapas, kas minētas šā panta 1. punktā.

4. iedaļa. Īpašuma atgriešana un sadale

26. pants. Īpašuma atgriešana

1. Ja Puses rīkojas, pamatojoties uz pieprasījumu, ko saskaņā ar Konvencijas 23. un 24. pantu iesniegusi cita Puse, tās, ja tas pieprasīts, prioritāri apsver konfiscētā īpašuma atgriešanu pieprasījuma iesniedzējai Pusei, lai tā varētu sniegt kompensāciju noziegumā cietušajiem vai atgriezt šādu īpašumu tā likumīgajiem īpašniekiem.

2. Ja Puses rīkojas, pamatojoties uz pieprasījumu, ko saskaņā ar Konvencijas 21. un 22. pantu iesniegusi cita Puse, tās, ja tas pieprasīts, arī prioritāri apsver iesaldētā vai izņemtā īpašuma atgriešanu pieprasījuma iesniedzējai Pusei, pirms tiek pieņemts galīgais lēmums par īpašuma konfiskāciju, lai varētu atgriezt šādu īpašumu tā likumīgajiem īpašniekiem, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a. likumīgā īpašnieka īpašumtiesības uz īpašumu ir noteiktas un nav apstrīdētas;

b. īpašums nav nepieciešams kā pierādījums kriminālprocesā pieprasījuma saņēmējā Pusē; un

c. skarto personu tiesības nav aizskartas.

3. Ja Puses rīkojas, pamatojoties uz pieprasījumu, ko saskaņā ar Konvencijas 21. un 22. pantu iesniegusi cita Puse, tās, ja tas pieprasīts, var arī prioritāri apsvērt iesaldētā vai izņemtā īpašuma atgriešanu pieprasījuma iesniedzējai Pusei, pirms tiek pieņemts galīgais lēmums par īpašuma konfiskāciju, lai varētu sniegt kompensāciju noziegumā cietušajiem, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a. lēmums par kompensāciju ir galīgs;

b. īpašums, kas jāatsavina nolūkā sniegt kompensāciju cietušajam, nav nepieciešams kā pierādījums kriminālprocesā pieprasījuma saņēmējā Pusē; un

c. skarto personu tiesības nav aizskartas.

27. pants. Īpašuma sadale

1. Neskarot Konvencijas 25. un 32. pantu, šā protokola 26. un 31. pantu un identificējamu likumīgu īpašnieku un cietušo tiesības, ja konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā saskaņā ar Konvencijas 23. un 24. pantu ir iegūti naudas līdzekļi un ja iegūtā summa pārsniedz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu konvertējamā valūtā, to vienādi sadala starp pieprasījuma iesniedzēju Pusi un pieprasījuma saņēmēju Pusi, ja vien katrā atsevišķā gadījumā nav panākta citāda vienošanās. Attiecībā uz konfiscētu īpašumu, kas nav naudas līdzekļi, pieprasījuma iesniedzēja Puse un pieprasījuma saņēmēja Puse apspriežas par piemērotu kārtību attiecīgā īpašuma atsavināšanai.

2. Ja īpašums tiek dalīts saskaņā ar šā panta 1. punktu, pieprasījuma iesniedzēja Puse un pieprasījuma saņēmēja Puse var vienoties par to, ka sadalē tiek iekļautas citas Puses, kuras ir veicinājušas sekmīgu īpašuma atgūšanu. Turklāt Puses var nolemt saskaņā ar iekšzemes konfiskācijas rīkojumu konfiscēto īpašumu sadalē iesaistīt Puses, kas sniegušas palīdzību izmeklēšanā vai citu palīdzību saskaņā ar Konvenciju vai šo protokolu, ja šāda palīdzība veicinājusi sekmīgu konfiskāciju.

3. Ja konfiscētais īpašums ir jāsadala starp pieprasījuma iesniedzēju Pusi un pieprasījuma saņēmēju Pusi saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, pieprasījuma saņēmēja Puse var vispirms atskaitīt būtiskas vai ārkārtējas izmaksas, kas bijušas nepieciešamas, lai izpildītu

pieprasījumus saskaņā ar šo protokolu vai Konvenciju, un kas atvieglojušas attiecīgā īpašuma konfiskāciju.

5. iedaļa. Finanšu ziņu vākšanas vienība

28. pants. Starptautiskā sadarbība, lai apturētu vai atsauktu piekrišanu aizdomīgiem darījumiem, kontiem un darījuma attiecībām

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai ļautu finanšu ziņu vākšanas vienībai pēc ārvalsts finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma steidzami rīkoties, ja ir aizdomas, ka darījums, konts, piemēram, bankas, vērtspapīru, maksājumu vai virtuālo aktīvu konts, vai darījuma attiecības ir saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu vai kādu no Konvencijas papildinājumā minētajām nodarījumu kategorijām, apturēt minētā konta izmantošanu, darījuma attiecības vai darījumu vai nedot piekrišanu darījuma turpināšanai.

2. Apturēšanu piemēro uz tādiem laikposmiem un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus attiecībā uz šīm pilnvarām piemēro pieprasījuma saņēmējas Puses iekšzemes tiesību aktos.

3. Šā panta 1. punktā minēto darbību veic, ja pieprasījumu saņēmusī finanšu ziņu vākšanas vienība, balstoties uz pieprasījumu iesniegušās finanšu ziņu vākšanas vienības pamatojumu, ir pārliecinājusies, ka konta izmantošana, darījumu attiecības vai veicamais darījums būtu apturēts vai piekrišana darījuma turpināšanai nebūtu sniegta, ja konts, darījumu attiecības vai darījums būtu radījis aizdomas valsts līmenī.

4. Katra Puse, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paturēt tiesības nepiemērot šo pantu kontu apturēšanai un darījuma attiecībām.

6. iedaļa. Aktīvu atguves dienests

29. pants. Aktīvu atguves dienestu starptautiskā sadarbība

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tās aktīvu atguves dienests vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pēc pieprasījuma apmainās ar informāciju ar pārējo Pušu aktīvu atguves dienestiem nolūkā identificēt un izsekot konfiscējamo īpašumu. Informācijas pieprasījumos norāda pieprasījuma iemeslus un iekļauj visu pieejamo informāciju, kas var atvieglot īpašuma identificēšanu.

2. Informācijas apmaiņu saskaņā ar šā panta 1. punktu var atteikt, ja:

a. pieprasījuma izpilde var kaitēt pieprasījuma saņēmējas Puses suverenitātei, drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai citām būtiskām interesēm;

b. pieprasījuma izpilde varētu kaitēt izmeklēšanai vai notiekošai tiesvedībai vai radīt tiešus draudus personas dzīvībai vai fiziskai neaizskaramībai;

c. pieprasījuma izpilde ir acīmredzami nesamērīga vai neatbilst mērķiem, kādiem tas tika iesniegts;

d. nodarījums, uz kuru attiecas pieprasījums, ir politisks nodarījums, izņemot terorisma finansēšanu; vai

e. pieprasījuma saņēmēja Puse uzskata, ka pieprasītās darbības veikšana būtu pretrunā *ne bis in idem* principam.

3. Pirms pieprasījuma noraidīšanas pieprasījumu saņēmušais aktīvu atguves dienests apspriežas ar pieprasījumu iesniegušo aktīvu atguves dienestu. Visus atteikumus sniegt informāciju pienācīgi izskaidro.

4. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienests uz pamatotiem pieprasījumiem atbild nekavējoties un, ja vien to neliedz pārliecinoši iemesli,– četrpadsmit dienu laikā attiecībā uz pieprasījumiem, kas nav steidzami, un trīs dienu laikā attiecībā uz steidzamiem pieprasījumiem saistībā ar datubāzēm, kurām aktīvu atguves dienestam ir tieša piekļuve. Ja pieprasītā informācija ir pieejama tikai netieši vai ja pieprasījums radītu nesamērīgu slogu, pieprasījumu saņēmušais aktīvu atguves dienests var pagarināt atbildes sniegšanas termiņu līdz divdesmit vienai dienai attiecībā uz pieprasījumiem, kas nav steidzami, un līdz septiņām dienām attiecībā uz steidzamiem pieprasījumiem. Ja pieprasījumu saņēmušais aktīvu atguves dienests uzskata, ka tas nespēs ievērot piemērojamos termiņus, tas nekavējoties informē pieprasījumu iesniegušo aktīvu atguves dienestu.

5. Lai sekmētu pārrobežu sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem, katra Puse izraugās ne vairāk kā divus kontaktpunktus, kas spēj savlaicīgi sazināties ar citu Pušu kontaktpunktiem, un, parakstot vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, paziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram savu izraudzīto kontaktpunktu nosaukumu un adresi.

6. Piemērojot šā panta 5. punktu, Puse var izraudzīties trešo kontaktpunktu, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar tās konstitucionālajiem principiem.

7. iedaļa. Aktīvu pārvaldība

30. pants. Pēc citas Puses pieprasījuma iesaldētā, izņemtā vai konfiscētā īpašuma pārvaldība

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka Konvencijas 6. pantu un šā protokola 15. un 17. pantu piemēro īpašumam, kas iesaldēts, izņemts vai konfiscēts pēc citas Puses pieprasījuma.

2. Tāda īpašuma pārvaldību, kas iesaldēts, izņemts vai konfiscēts pēc citas Puses pieprasījuma, reglamentē pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību akti.

IV nodaļa. Aizsardzības pasākumi, apmācība un resursi

31. pants. Aizsardzības pasākumi un tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Katra Puse nodrošina, ka uz šajā protokolā paredzēto pilnvaru un procedūru noteikšanu, īstenošanu un piemērošanu attiecas nosacījumi un aizsardzības pasākumi, kas noteikti Puses iekšzemes tiesību aktos, kuri nodrošina cilvēktiesību un brīvību atbilstošu aizsardzību un ietver nepieciešamības un proporcionalitātes principu.

2. Neskarot Konvencijas 8. pantu, katra Puse pieņem tādus tiesību aktus un citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka personām, uz kurām attiecas pagaidu pasākumi, arī šā protokola 6. pantā paredzētie pasākumi, rīkojumi par pirmskonfiskācijas pārdošanu vai konfiskācija saskaņā ar Konvenciju vai šo protokolu, ir tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un taisnīgu tiesu savu tiesību aizsardzībai. Puses arī garantē tiesības uz aizstāvību.

3. Katra Puse nodrošina, ka personas, uz kurām attiecas konfiskācijas pasākums saskaņā ar Konvenciju vai šo protokolu, tiek uzaicinātas uz konfiskācijas procesu.

4. Katra Puse nodrošina, ka tiesa var apturēt rīkojuma par pirmskonfiskācijas pārdošanu izpildi, ja pretējā gadījumā skartajai personai tiktu nodarīts nelabojams kaitējums.

32. pants. Lēmumu paziņošana

1. Katra Puse nodrošina, ka lēmumi par pagaidu pasākumiem un konfiskāciju saskaņā ar Konvenciju un šo protokolu, kā arī lēmumi par īpašuma pirmskonfiskācijas pārdošanu tiek paziņoti skartajām personām bez liekas kavēšanās. Šādos lēmumos izklāsta pasākuma iemeslus un skartās personas tiesības un pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

2. Puse var atļaut savām kompetentajām iestādēm atlikt lēmuma par pagaidu pasākumiem paziņošanu attiecīgajai personai uz tik ilgu laikposmu, kāds nepieciešams, lai neapdraudētu kriminālizmeklēšanu vai finanšu izmeklēšanu.

33. pants. Drošības pasākumi

1. Katra Puse nodrošina, ka aktīvu atguves dienesti veic visus vajadzīgos pasākumus, arī drošības pasākumus, lai nodrošinātu, ka nepiederošas personas nevar piekļūt informācijai, kas tiek apstrādāta saskaņā ar šā protokola 9., 12., 17. un 29. pantu.

2. Puses veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saziņa starp aktīvu atguves dienestiem notiek, izmantojot drošus kanālus.

34. pants. Resursi un apmācība

1. Katra Puse pieņem tādus tiesību aktus vai citus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienestiem un aktīvu pārvaldības birojiem ir pietiekami finanšu resursi, cilvēkresursi un tehniskie resursi savu funkciju efektīvai veikšanai.

2. Neskarot tiesu neatkarību un atšķirības tiesu iestāžu organizācijā, katra Puse nodrošina, ka kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas finanšu izmeklēšanā, aktīvu identificēšanā, izsekošanā, iesaldēšanā, izņemšanā, pārvaldībā un konfiskācijā, ir pieejama atbilstoša apmācība.

V nodaļa. Pārraudzības mehānisms un strīdu izšķiršana

35. pants. Pārraudzības mehānisms un strīdu izšķiršana

1. Attiecībā uz pakalpojumiem *mutatis mutandis* piemēro šā protokola 48. pantu. Atbilstoši Konvencijai izveidotā Pušu konference pilda Konvencijas 48. pantā noteiktās funkcijas šā protokola mērķiem, attiecīgā gadījumā tiekoties tikai šā protokola Pušu sastāvā.

2. Pušu konference, tiekoties tikai šā protokola Pušu sastāvā, pieņem standartveidlapas, kā paredzēts šā protokola 24. un 25. pantā.

3. Pušu konference veicina informācijas apmaiņu par būtiskiem juridiskiem, politiskiem vai praktiskiem notikumiem jomās, uz kurām attiecas Konvencija un šis protokols.

VI nodaļa. Nobeiguma noteikumi

36. pants. Saistība ar Konvenciju

Konvencijas noteikumus *mutatis mutandis* piemēro šā protokola noteikumiem.

37. pants. Parakstīšana un ratifikācija

Šis protokols ir atvērts, lai to parakstītu Konvencijas parakstītājas. Tas ir jāratificē, jāakceptē vai jāapstiprina. Parakstītāja nevar ratificēt, pieņemt vai apstiprināt šo protokolu, ja vien tā iepriekš vai vienlaikus nav paudusi piekrišanu tam, ka Konvencijas noteikumi tai ir saistoši. Ratifikācijas, akceptēšanas vai apstiprināšanas instrumentus deponē Eiropas Padomes Ģenerālsekretāram.

38. pants. Stāšanās spēkā

1. Šis protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā piecas parakstītājas, to starpā vismaz trīs Eiropas Padomes dalībvalstis, saskaņā ar 37. punkta noteikumiem ir atzinušas, ka protokols tām ir saistošs.

2. Attiecībā uz citām parakstītājām, kas atzīt Konvenciju par saistošu piekrīt vēlāk, tā stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā deponēts ratifikācijas, akceptēšanas vai apstiprināšanas instruments.

39. pants. Pievienošanās

1. Pēc šā protokola stāšanās spēkā jebkura Konvencijas Puse arī var pievienoties šim protokolam.

2. Ikvienā Pusē, kas pievienojas protokolam saskaņā ar šā panta 1. punktu, šis protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā Eiropas Padomes ģenerālsekretāram deponēts pievienošanās instruments.

40. pants. Teritoriālā piemērošana

1. Jebkura valsts vai Eiropas Savienība, parakstot šo protokolu vai iesniedzot tā ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var noteikt teritoriju vai teritorijas, kurās šis Protokols ir piemērojams.

2. Jebkura Puse vēlāk ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var attiecināt šā protokola piemērošanu uz jebkuru citu teritoriju, kura norādīta deklarācijā un par kuras starptautiskajām attiecībām tā atbild, vai kuras vārdā tā ir pilnvarota sniegt apņemšanās. Attiecībā uz šādu teritoriju šis protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā ģenerālsekretārs saņēmis minēto deklarāciju.

3. Ikvienu deklarāciju, kas sniegta saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, attiecībā uz šādā deklarācijā norādīto teritoriju var atsaukt, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu. Šāda atsaukšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā ģenerālsekretārs saņēma minēto paziņojumu.

41. pants. Denonsēšana

1. Jebkura Puse var jebkurā laikā denonsēt šo protokolu ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

2. Šāda denonsēšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu laikposmam, ko skaita no dienas, kurā ģenerālsekretārs saņēmis paziņojumu.

3. Denonsējot Konvenciju, automātiski tiek denonsēts arī šis protokols.

42. pants. Saistība ar citām konvencijām un nolīgumiem

1. Šis protokols neietekmē Pušu tiesības un saistības, kas izriet no starptautiskiem daudzpusējiem dokumentiem par konkrētiem jautājumiem.

2. Šā protokola Puses var savā starpā noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus par jautājumiem, uz kuriem attiecas šis protokols, lai papildinātu vai stiprinātu tā noteikumus vai atvieglotu tajā ietverto principu piemērošanu.

3. Ja divas vai vairākas Puses jau ir noslēgušas nolīgumu vai līgumu par jautājumu, uz kuru attiecas šis protokols, vai ja tās citādi ir nostiprinājušas savas attiecības minētā jautājuma jomā, tām ir tiesības šā protokola vietā piemērot minēto nolīgumu vai līgumu vai atbilstoši reglamentēt šīs attiecības, ja tas veicina starptautisko sadarbību.

4. Puses, kas ir Eiropas Savienības dalībvalstis, savās savstarpējās attiecībās piemēro Eiropas Kopienas un Eiropas Savienības noteikumus, ciktāl pastāv Kopienas vai Eiropas Savienības

noteikumi, kuri reglamentē konkrēto jautājumu, un ciktāl tie ir piemērojami konkrētajam gadījumam, neskarot šā protokola priekšmetu un mērķi un neskarot tā pilnīgu piemērošanu attiecībās ar citām Pusēm.

43. pants. Deklarācijas un atrunas

1. Jebkura valsts vai Eiropas Savienība, parakstot šo protokolu vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var sniegt vienu vai vairākas deklarācijas, kas paredzētas šā protokola 19. panta 5. punktā un 40. panta 1. un 2. punktā.

2. Jebkura valsts vai Eiropas Savienība, parakstot šo protokolu vai deponējot savu ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar deklarāciju, kas adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var paziņot, ka izmanto vienu vai vairākas atrunas, kas paredzētas šā protokola 3. panta 2. punktā, 4. panta 2. un 3. punktā, 5. panta 3. punktā, 10. panta 6. punktā, 20. panta 5. punktā un 28. panta 4. punktā. Attiecībā uz šā protokola noteikumiem nav iespējamas nekādas citas atrunas.

3. Jebkura Puse, kas izdarījusi atrunu saskaņā ar šo pantu, jebkurā laikā var to pilnīgi vai daļēji atsaukt ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā tajā dienā, kurā ģenerālsekretārs šo paziņojumu saņēmis.

4. Puse, kas izdarījusi atrunu attiecībā uz kādu šā protokola noteikumu, nevar prasīt, lai attiecīgo noteikumu piemēro cita Puse; tomēr tā var, ja tās atruna ir daļēja vai ar nosacījumu, prasīt attiecīgā noteikuma piemērošanu, ciktāl pati to ir akceptējusi.

44. pants. Paziņojumi

Eiropas Padomes ģenerālsekretārs Eiropas Padomes dalībvalstīm, valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šā protokola izstrādē, Eiropas Savienībai, ikvienai parakstītājai, ikvienai valstij, kas ir Puse, un jebkurai citai valstij, kura ir uzaicināta pievienoties šai konvencijai, paziņo par:

a. katru parakstīšanu;

b. katra ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanu;

c. dienu, kad šis protokols stājas spēkā saskaņā ar 38. pantu;

d. ikvienu deklarāciju, atrunu vai atrunas atsaukumu, kas izdarīts saskaņā ar 43. pantu;

e. ikvienu deklarāciju, kas sniegta saskaņā ar 14. panta 3. punktu un 29. panta 5. punktu;

f. jebkuru citu darbību, paziņojumu vai saziņu saistībā ar šo protokolu.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo protokolu.

[Vietā], […]. gada [datumā], angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, ko deponē Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsekretārs nosūta apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij, valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šā protokola izstrādē, Eiropas Savienībai un ikvienai valstij, kas ir aicināta pievienoties Konvencijai.

Papildinājums

Konvencijas papildinājumam pievieno šādu punktu:

v kibernoziedzība.